

To byl ale nápad

Napsal uživatel Pavel Rada
Úterý, 16 Říjen 2018 00:25

(Večery S, Divadlo U kapličky, České Budějovice 12. 10. 2018) To byl ale blbej nápad, jet na koncert do Českých Budějovic v pátek odpoledne. Z Prahy. Ze severu Prahy! Takhle nějak jsem si nadával, když jsme po hodině a půl cesty měli Dé jedničku sotva na dohled. Před Divadlem U kapličky jsme zaparkovali asi 40 minut před plánovaným začátkem koncertu, a tak jsme už nestihli ani plánovanou večeři. A s kručícím žaludkem se umění vnímá vždycky o něco hůř.

Pak se ale začalo všechno v dobré obracet. V divadle byl bar dobře zásobený nejen alko i nealko nápoji, ale i výborným domácím štrúdlím, buchtami a mnoha dalšími laskominami. Kávu zde také uvařili a navíc zde byl na teplé nápoje i automat. Takže nálada byla zachráněna a mohli jsme se soustředit na muziku.

Jako první vystoupila skupina

Andromeda

, složená z děvčat školou povinných (někde jsem zaslechl 12 let, ale tipoval bych o něco víc). Děvčata ještě písňě neskládají, a tak repertoár tvoří písňě převzaté od Ginevry (ty převládají), Klíče, Žalmana a dalších renomovaných umělců. Dlužno dodat, že Andromeda si písňě aranžuje dost po svém, což je dáno i nástrojovým obsazením. To tvoří dvě kytary, housle, zobcová flétna, congo a v jedné písničce zazněl akordeon. Všechny čtyři členky kapely také zpívají. Pro Andromedu to prý bylo první delší vystoupení v kariéře a bylo znát, že sem tam zapracovala nervozita. Ale celkově bylo vystoupení docela dobré.

Andromeda si dala práci nejen s nacvičením písni, ale i s vizuální stránkou koncertu. Vystupují v opravdu hezkých stylových šatech podobného střihu, ovšem v různých barvách. Škoda, že to, s čím si daly takovou práci nakonec pokazily tím, že před sebe postavily nehezké stojany na noty, za kterými byly pěkně ukryté. Nepůsobí to hezky a navíc to vypadá, že písničky nemají naučené. Další výtku bych měl k mluvenému slovu. I průvodní slovo je součástí koncertu a pokud jsou všechny písňě uváděny stejnou (a navíc z jazykového hlediska chybnou) větou: „*A jako další písničku vám zahrajeme...*“

, je to špatné. Ale věřím, že i na tom Andromeda do budoucna zapracuje.

Po Andromedě přišlo vystoupení, které mne příjemně překvapilo. Písničkářku, která si říká

Pensée

, jsem slyšel relativně nedávno a tak jsem si myslel, že vím, co uslyším. Jenže Pensée od té doby udělala ohromný kus práce a její vystoupení bylo o hodně lepší, než to, co jsem si pamatoval. Nemyslím, že by znatelně lépe hrála na kytaru, nebo zpívala. Ale celkový projev byl uvolněný a bezprostřední. Měl jsem dojem, že si Pensée koncert opravdu užívá a užíval jsem si ho i já.

Na začátku vystoupení Pensée vyprávěla, že pro folkaře je její písničkářství moc punkové a pro

To byl ale nápad

Napsal uživatel Pavel Rada
Úterý, 16 Říjen 2018 00:25

punkery zase moc folkové. Tady si dovolím nesouhlasit. Pro mne, coby folkaře, bylo vystoupení folkové. A to prý patřím mezi tradicionalisty. Jestli bych měl k něčemu výhradu, tak k trochu „upovídaným“ textům. Ale tento jev pozoruji v poslední době docela často a nejspíš je to aktuální trend. Každopádně mne mrzí, že Pensée teď moc nekonzertuje (díky pracovnímu pobytu v zahraničí), protože já bych další koncert slyšel docela rád dost brzy.

Po přestávce vystoupila skupina **Epydemye**. Nevím, jestli je mezi čtenáři někdo, kdo ještě tuhle partičku nezná. Pokud ano, tak jen stručně. Kapela tvořená dvěma zpívajícími muži s kytarami a jednou zpívající kontrabasistkou. Epydemye si v minulosti prošla obdobím, kdy zkoušela s nástrojovým obsazením experimentovat a obohatit zvuk střídáním akustických a elektrických kytar a pamatuji si na jedno vystoupení, kde Lucka hrála na baskytaru. Jsem ovšem rád, že se kapela vrátila k akustickým nástrojům, které jí sedí nejvíc. A kupodivu zrovna s akustikami dokážou udělat největší „bigbít“.

Koncert tvořil repertoár složený z písní ze všech vydaných alb kapely, i když trochu převažovaly ty z posledního, cenou Anděl oceněného alba

Kotlina

. Epydemye hrála již pátý koncert v řadě a bylo znát, že jsou rozehraní a rozezpívání. Znalce kapely možná překvapí, že Honza Přeslička ani jednou nezapomněl text. Že Mirek Vlasák řekl víc, než dvě holé věty. Že Lucka Vlasáková z pódia prozradila, že kapelu s těmi dvěma vlastně vůbec nechtěla, ale když se začali scházet ve zkušebně bez ní... neodolala. Epydemye také ovládá umění sdílet a bleskově měnit nálady písní i posluchačů. V jednu chvíli se sál sborově smál vtipné historce a o několik vteřin později byl dojatý příběhem Milady Horákové v písni *Milada*

Epydemye hraje aktuálně ve vrcholné formě. Je poměrně smutným faktem, že po českých pódiiích stále kolují kapely, které už léta stagnují a upadají a přitom se tím, co předvádějí, živí. Zatímco takové skupiny jako je Epydemye vystupují ve svém volném čase, po práci.

Poslední píseň večera, *Find the Cost of Freedom*, byla věnována **Tomáši Berkovi**. A ten, jestli tam někde nahoře poslouchal, musel mít z nádherného vokálu setsakra radost.

A pak už zbývalo jen poděkovat, rozloučit se, sednout do auta a vydat se zpátky k domovu. To byl ale super nápad, jet v pátek odpoledne na koncert do Českých Budějovic, říkal jsem si, když jsem půl hodiny po půlnoci viděl před autem světla Prahy.